

Ο Τρικοβνης ὁ βαρὺς κί ὁ σκληρὸς ὁ Θεωδωρῆς.

(Διάλογος Ἰσμήνης κί Ἀντιγόνης,
ποῦ τὸν ἀκούει καὶ αὐσώματος κρούει.)

Τρ.—Ὡ σὺ κοινὸν αὐτάδελφον καὶ Διηγηγῆν κάρη,
ἄρ' εἶσθα πῶς τὸ Σύνταγμα τὸ πῆταξαν ἑσὶ κάρη ;
ἄρ' εἶσθα πῶς ὁ Βασιλεὺς πολλὰ μὲς μαγειρεῖται
κί ἀνυπολόγιστα κκαὶ ἐπὶ κακῶν σωρίσει ;
ἄρ' εἶσθα ὅτι Βουλευτὰς ἑστ' Ἀνάκτορα καλεῖ
καὶ τοὺς προτρέπει φανερά τὸ φρονιγγὶ νὰ ψήρουν ;
ἄρ' εἶσθα, Θεωδωράκη μου καὶ φίλη κεφαλή,
πῶς μὲς ἑστὴν κάρη καὶ τοὺς ὀπὸ ἴμορποι νὰ μὲς ἀφήσουν.
Καὶ τῶρα ποῖον κήρυγμα ὁ Βασιλεὺς κηρύττει,
δὲ ὁ κί ἡ πόλις σύμπασα ἰλιγγίη καὶ φρίττει,
πῶς νὰ τοὺς δώσῃ σκίπτεται μεγάλην προθεσίαν
τοῦλάχιστον ἐξ ἡμερῶν σαράντα παρὰ μίαν ;
Γνωρίζεις τι κείσθηκουσας μὲ τρίχας ὀρθωμένας,
ἡ ἡγοίεις τὰς συμφοράς τὰς λάθρα ἐρχομένας ;
Δελ.—Ἐμοὶ μὲν μῦθος οὗθ' ἤδους οὗτ' ἀλιγιῶς καθόλου
ἀφίκετο, κασίγηται καὶ ἀλάττω τὸν διαβόλου,
ἐξ ἔτου τόσον ἀποφοράς ἀπέτειλεν ἡμέρα
καὶ τὰ πακοποσιζα μούδωσαν μὲ Καθαρὴ Δευτέρη.

Ἐπεὶ δὲ φροῦδος Λιμονῆς καὶ Ρέλλης πλείον φροῦδος
ἐνῆλθον εἰς τὰ πράγματα τοῦ κράτους κενσοπούδω,
οὗτ' εὐτυχῶ πλείοτερον, ἀλλ' οὔτε καὶ λυπούμαι.

Τρ.—Ἦ! αὐτὸ λοιπὸν σ' ἐκάλεσα, γῆ νάβηρ νὰ τὰ πῶμα.

Δελ.—Τὶ δ' ἐστὶ; ραίνεσαι καὶ γὰρ πῶς ἔπος τι καλχαίνεις.

Τρ.—Καὶ δὲν γνωρίζεις, ἀδελφε, ποῦ σὰν τὸν γάχα χαινεῖς,
ὅτι ὁ Κρέων Βασιλεὺς σοὶ μὲν ὡς μόνον γέρας
ἴδωας ἐπανακόητα τῆς Καθαρῆς Δευτέρης,
ἡμὶ δὲ μ' ἄρπος βορᾶν γαινεῖται τῶν ὀρειῶν
κί ἕνα Σωτήρα Λιμονῆ ἰνηγκαλιόθην νίον ;

Τοιαῦτα λόγων ἑστὴν Βουλὴν ὁ Κρέων θὰ κηρύξῃ
καὶ γῆ τὰ φρονιγγὶ καὶ τὰ σκρίπ τὰ δόντια του θὰ τρίξῃ,
σὺ δὲ καὶ τῶρα τόλμησε νὰ δείξῃ ἑστὸν καθίνα
πῶς φύσει Συναγματικὸς ἐπλάσθησῃ σὰν κί ἡμίνα,
καὶ γὰρ, καθὼς παρατηρεῖς, κοκαῖς δουλεγαῖς μὲς τρέχουν...

Δελ.—Καὶ τί θὰ πράξῃς, δῶστην, ἂν ταῦτα οὕτως ἔχουν ;

Τρ.—Σκίψου ἂν θίλῃς μετ' ἡμοὺ προθύμως νὰ συμπράξῃς
κί ἂν ὑπὲρ τοῦ Συναγματος μαζὶ μου θὰ φρονάξῃς.

Δελ.—Γνωρίζεις ὅτ' ὑπὲρ αὐτοῦ ἡ χεῖρ αὐτῆ ἰκόπη.

Τρ.—Εἰ ἔμπροσθίς μετ' ἡμοὺ καὶ ὑνεργάσει σκόπει.

Δελ.—Ὡ σφέτιλε, τί φλουραῖς καὶ ποῦ τὴν πᾶς τὴν κλάρα ;

Τρ.—Ὀίμοι !... ἀπλῆ μὲς ἀπειλεῖ τοῦ Κρέωνος σφαλίμα.

Δελ.—Τὶ δ' ὦ ταλαῖφρον, σκέπτεσαι ; μὲ οὐ νὰ γίνω κόμμα ;

Τρ.—Ὡς ἴπασα... μία μὲν ψυχὴ, ἀπλοῦν δὲ μόνον σῶμα ...
δῶσε μου τὸ Κορδόνι σου καὶ πᾶρε τὴν Ἑλλά μου...

Δελ.—Οικτεῖρό σε, ταλαῖπυρα, καὶ πᾶς ἑστὴ δουλεγαῖ μου...
καὶ τότε τὸ Κορδόνι μου μακρὸν θὰ ζετιλίξω
ἔταν μὲ τοῦτο πρόκειται μονάχα νὰ σὶ πνίξω.

Τρ.—Ὡ ! σ' ἰζορκίω ἑστὴν σπῆτην ἐκείνην Καρκαλοῦ...

Δελ.—Αὐτὰ σ' ἡμίνα δὲν περνοῦν... νὰ τὰ πουλάς ἄλλου.

Τρ.—Φεῦ ! συλλογίσου, ἀδελφε, μὲ ἀπαρχμῶν καρδίαις
πῶς τοῦτο μὲς τὸ Σύνταγμα τὸ δημοκρατικὸν
ἐξώρυξε τοὺς ὀρθακμοὺς διὰ χειρὸς ἰδίας,
ὁ Ρέλλης δὲ κί ὁ Λιμονῆς, ὀπλοῦν αὐτοῖ κακῶν,
κατίστρεψαν τὸν βίον του διὰ πλεκτῆς ἀγῆνης
καὶ σὺ ἀκόμη καθίσει καὶ μοῦ τοὺς κκαμαρόνας.

Τρίτον δ' ἡμεῖς ἡμίναμεν μοναχοὶ μὲς καὶ σκόπει
ἔσω κακῶς ὀλοῦμεθα καὶ πᾶν χαμέν' οὐ κόπει,
κί οὐδὲ δακρύων θὰ φιλή τὴν πτίραν μὲς κωνίνας.
κί ὄρτε καὶ σὺ, κί ὄρτε κί ἰγῶ μὲ τὰς δεδηλωμένας.

Ὅθεν κἀγὼ σὶ προσκαλῶ, μεγάλη Ναπολιόν...

Δηλ.—Οὐ πείσεις με, Πατριῆς, καὶ μὴ φλυαρεῖ πλείον.

Τρ.—Ὡς Ἀντιγόνη σὶ καλῶ, αὐτάδελφον Ἰσμήνη.

Δελ.—Παράμαρα πρὸς τὸ καρὸν ἡ συμπραξίς ἄς μείνῃ.

Τρ.—Βοήθειον τὸ Σύνταγμα ὡς Πολυσεῖας θέλει.

Δελ.—Εἰ καὶ νεκρὸν κατακείται κουκουτὶ δὲ μὲ μέλει.

Τρ.—Τυρῶλὰ τ' ὄτα τὸν τε νοῦν ἑστὸν ἐλευθῶν σου ρίπτῃ.

Δελ.—Νὰ μὴ φρονιγγίς δι' ἡμὲ, τὸ γὰλῃ σου νὰ βλείπῃς.

Τρ.—Συρε λοιπὸν ὡς ἄλλοτε ἑστὴν Καρκαλοῦ ταχυπούς.

Δελ.—Συρε καὶ σὺ, κί ὀφόμεθα ταχέως εἰς Φιλίππους.

Τρ.—Οὐτ' ἂν κελύσασαμὶ ποτὶ, οὗτ' ἂν, εἰ θίλοις ἐπι
πράσσειν τὸ πρίπον μετ' ἡμοὺ, διαβόλου τσαναμπίτην,
οὗτ' ἂν ἤδωας σφῶμα τὴν συμπραξίην σου ταυτην,
οὗτ' ἂν εἰς παραλήψαμὶ ὡς συμπελιώτηρα ναυτην.

Ἄλλ' ἑσθ' ὅποια σου δοκεῖ, ἐγὼ δὲ τῶρα μόνος
εἰς στάδιον κατήρχομαι ἀριπρεποῦς ἀγῶνος,
κί ὑπὲρ τοῦ Συναγματος καὶ τῆς φιλάτης γῆς σκ
κί ὑπὲρ ὀρίων κί ἱερῶν ὀρίων πανουργήσας,
κείσομαι μόνος ἔνευ σοῦ τοῦ ἐν τοῖς πρώτοις ἴσου
καὶ πῆγαίνα νὰ ζῆς κοιλιαῖ...

Δελ.— Κἀγὼ ἐρῶ σοὶ ἀξίσου.

Ἐκαὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Μίγα Ἡμερολόγιον Κασθόνη καὶ Δροσίτην,
ΝΕΑ ΒΛΑΣΣ καλούμενον καὶ τέλειον εἰς δια,

τοιοῦτον δὲν ἀπίκτας ἀκόμ' ἡ Ρωμηροσίτην
καὶ δὲν ἀρεῖ πρὸς ἴμενον του τοῦ φύλλου μὲς ἡ κόλλα.

Εἰκόνας πρώτης τάξεως; καὶ προσωγραφία,
Τραπεζιτῶν καὶ ποιητῶν κί Ἀνάκτων συντροφία,

ἔχει κί ἡ νέα τῶν κλεινῶν κκαμαραδῶν ράτσα,
ἔχει τὰ πάντα καὶ τὸ πᾶν, ὡς κί ἡ ἰδικὴ μὲς ράτσα.

Κί αὐτὸ τὸ νέο γλύκοσμα κί αὐτὸς ὁ λουκουμας
εἰς τὴν ΕΣΤΙΑΝ ἔβρισκται πρὸς τίσσαρας δραχμάς.

Ἴδου καὶ πάλιν νέος πολιτισμὸς σταθμὸς,
τοῦ Γζηνῆν τοῦ Μπεράτη μοναδικῶν Κουρεῖν,

ὀδὸς μεγάλη Νίκης καὶ δώδεκ' ἀριθμῶς,
εἰς τοῦ Γρανικῆν διπλα, πρὸς γνῶσιν τῶν κυρίων.

Ἐκεὶ καθαριότης καὶ ταξίς καὶ πάντα
κί ἀρώματα καὶ μύρα καὶ μόσχος καὶ λεβάντα,

κί ἂν τρίς δραχμαῖς μονάχα εἰς τοῦτο πληροπλῆρον
γίνεσαι μία τῶν καὶ κκατακκαμαρόνας.

Ὁ Π ρ ὀ ε ρ ο τοῦ Βῶκου, πολιτικὴ σελίς,
ὀπου μετ' ἀληθίας διαβάζεται πολλῆς,

πρωτοτυπον βιβλίον, ζωῆς καὶ σπρίγους πλῆρες,
ποῦ τόσο περιλαβῶνουν συγχρόνως χαρακτῆρες,

γραφῆν μὲ νέον ὄρος κί εἰς ἄκρον γλαφυρῶν...
πωλεῖται εἰς τοὺς ὄρομους, μὴ γανίτε κείρον.

